Lavinia Huțișoru Dumitriu

Moldova sufletului meu

Moldova sufletului meu
Plină de har și locuri sfinte,
Pe-obrazu-ți, lacrima, din greu
Încearcă iarăși să se zvinte.

Ți-s albe pletele de flori
De multe primăveri trecute,
De grele geruri și ninsori
Și-atâția fii pierduți în lupte.

Ți-e trupul frânt și-nsângerat,
Rănit de mult prea multe iude;
Din rod și prunci ți s-au furat
Și plânsul lor se mai aude.

Se scurg durerile pe Prut
Când ruga vechilor sihaștri
Te înconjoară ca un scut
Și te înalță printre aștri.

Mireasa sufletului meu,
Din nou, trimis-ai pețitorii
Să mă-nsoțești cu Dumnezeu
De-a lungul propriei istorii.

M-alintă dulce al tău Duh,
Mireasma ta mă înfioară
Când umple codri și văzduh,
Făcând povara-mi mai ușoară.

Ți-e fiu „atletul lui Hristos”
Cu-a lui oștire îngerească
Ce-aduce peste veac prinos
În duh, iubirea lui Domnească.

Din tine s-a născut stingher
Luceafărul cel bland al slovei
Să-nalțe ode către Cer
Ierusalimului Moldovei.

Iași, 7 aprilie 2012